

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Floriána (Pavína) Galková, FDC

Narodená: 27. 12. 1921 Kameničany

Vstup: 10. 01. 1944 Trnava

Obliečka: 1944 Trnava

Prvé sľuby: 28. 08. 1946 Trnava

Večné sľuby: 03. 04. 1957 Jasov

Zomrela: 19. 05. 2011 Veľké Leváre

Sestra Floriána, rodným menom Pavína, sa narodila v roľníckej rodine, rodičom Jakubovi a Františke rodenej Bagínovej, ako prvá z troch detí. Mala dvoch súrodencov Vincenta a Valériu. Rodičia boli veľmi zbožní, dali jej základy viery a dobroty. Absolvovala osem tried ľudovej školy v Bolešove.

Do Kongregácie Dcér Božskej Lásky na Slovensku ju prijala provinciálna predstavená Matka Alexandrina Maďarová 10. 01.1944 v Trnave. V tom istom roku vstúpila v Trnave do noviciátu a dostala meno Sr. M. Floriána. Magistrou bola Sr. M. Oliva Špačková. Po ukončení noviciátu zložila 28. 08. 1946 prvé sľuby a bola preložená do kláštora v Dolnej Krupej. Kde pracovala v práčovni a v záhrade.

29. 08. 1950 bola pri likvidácii kláštorov komunistickým režimom sústredená s ostatnými sestrami do Ivanky pri Nitre, kde sestry ťažko pracovali na poliach pod štátnym dozorom. Štátny režim chcel ťažkými podmienkami pre mladé sestry dosiahnuť návrat domov do civilu. Túžobne čakala aj deň skladania večných sľubov, ale totalitný režim to nedovolil. I napriek tomu ďakovala Bohu za povolanie k zasvätenému životu a svoju lásku k rehoľným sľubom prejavila v ich každodennom pokornom prežívaní. V noci z 11. na 12. 10.1951 bol kláštor v Ivanke pri Nitre obkľúčený vojakmi, vyplli elektrinu v celej obci. Sestry si mohli len pri sviečkach zobrať niekoľko osobných vecí a nastúpiť po polnoci do pripravených autobusov. Sestry nevedeli kam idú, až neskôr zistili, že ich vezú do Čiech, kde budú pracovať v textilných továrňach ako robotníčky. Naše sestry pracovali v závode „Texlen“ v Poříčí u Trutnova.

Sestra Floriána bola zo zdravotných dôvodov preložená v roku 1953 na Slovensko. Krátku dobu bola v Charitnom dome v Sládečkovciach, potom od 17. 09. 1954 v Charitnom dome Jasov pri Košiciach, kde 03. 04. 1957 zložila večné sľuby do rúk Sr. M. Alexandríny Maďarovej.

Ďalšie miesta pôsobenia sestry Floriány boli od 03. 01. 1959 – 08. 06. 1965 Charitný dom Číž, 15. 06. 1965 – 20. 03. 1969 Charitný dom Bílá Voda, 14. 04. 1969 – 29. 09. 1997 Charitný dom Rúbaň. V Rúbani pomáhala ťažko chorej Sr. Gerarde Šmídovej, ktorá bola na vozíku odkázaná na pomoc spolusestier.

Z Rúbane bola 30. 09. 1997 spolu so staršími sestrami prevezená do nášho znovu navráteného a opraveného kláštora „Hubertinum“ vo Veľkých Levároch. Všade ochotne a obetavo pracovala v práčovni, v záhrade a pomáhala pri domácich prácach.

Sestra Floriána bola modliacou sa dušou, veríme, že vymodlila aj duchovné povolanie pre svojho synovca kňaza Jozefa a sestru Danielu, ktorá bývala vedľa jej rodičovského domu. Rada a vytrvalo sa modlila každý deň ružence za svojho synovca kňaza Jozefa, rodinu, za Provinciu a na úmysly, o ktoré bola sestrami požiadaná. Milovala Božiu Matku a jej ústa neustále opakovali pozdravenie Márii cez modlitbu Zdravas Mária. Rada spievala a aj v dňoch bolesti a nevládnosti pookriala pri speve sestier a nakoľko mohla, zapájala sa do spevu. Bola to sestra pokorná, poslušná, pracovitá, dobrosrdečná a vďačná. Ochotne poslúžila svojim spolusestrám a mala o druhých živý záujem. I za tú najmenšiu pomoc nezabudla vďačne poďakovať pre ňu typickým „Pán Boh zaplať“. Bola obetavá, vytrvalá, trpezlivá v chorobe a starobe, vedela rýchlo odpúšťať. Mala zmysel pre humor a dokázala sa pekne a veselo smiať. Jej oči pri úsmevе žiarili, aj posledné dni, keď už nevládala rozprávať ústami, jej oči rozprávali o vďačnosti. Často vo svojom živote opakovala „Bože môj dobrý“ . Snažila sa žiť radostne spoločný život a vydávala svedectvo povznesenia sa nad svoje ťažkosti. Vo vyššom veku sa liečila na ischemickú chorobu srdca a zažívacieho ústrojenstva. Napriek starostlivosti niekoľkokrát spadla. 03. 10. 2009 po takomto páde jej začala opúchať a bolieť pravá ruka. Vzniklo nielen vyklbenie palca, ale aj jeho zlomenina. Následky tohto pádu cítila Sr. Floriána až do smrti, lebo palec bol nepohyblivý, a to ju obmedzovalo zvlášť pri jedení. V posledných mesiacoch mala ťažkosti s trávením. To zapríčinilo aj jej postupné slabnutie. Posledný týždeň už iba ťažko prehltnala. Dva dni pred smrťou t.j. 17. 05. 2011 prijala sviatosť pomazania chorých a svoje posledné dva dni na lôžku strávila ticho a odovzdane. Spolusestry sa neustále pri nej modlili a spievali duchovné piesne. Napriek svojej bolesti dokázala podľa pohybu pier sprevádzať sestry v modlitbe a v speve. Keď nevládala, spievali za ňu jej oči. Tak ako ticho žila, tak ticho aj zomrela. Vo veľkonočnom období, vo štvrtok v týždni po nedeli Dobrého pastiera, ktorý je celý ešte preniknutý prosbami za duchovné povolania 19. 05. 2011 o 5,00 hodine tichým výdychom svoju dušu odovzdala svojmu Milovanému. Po celý život uctievala Božiu Matku a práve v mesiaci, ktorý patrí úcte Božej Matky sa stretli a teraz spolu spievajú na chválu Božieho Syna večné Alleluja!

Pohrebná svätá omša spolu s obradmi bola slúžená 24. 05. 2011 o 9,30 hod. v kostole vo Veľkých Levároch. Hlavným celebrantom bol jej synovec ThDr. Jozef Šeling, PhD. Pohrebu sa zúčastnili kňazi, spolusestry, príbuzní a veriaci. Po svätej omši bola odprevadená na miestny cintorín, kde bola pochovaná vedľa sestier, s ktorými spolu očakáva večné vzkriesenie.

Sestra Floriána, ďakujeme Vám za Váš príklad lásky, pokory, dobroty, vďačnosti a hlavne príklad úcty k Božej Matke. Ďakujeme za modlitby, ktorými ste neustále mali vystreté prosiace a ďakovné ruky k Bohu. Veríme, že i teraz budete prosiť za všetky potreby Cirkvi, zvlášť za kňazské a rehoľné povolania.

R.I.P

Veľké Leváre, 24. 05. 2011

Napísala: Sr. M. Metoda Balogová, FDC